Απεργία 17 Απρίλη: όλοι/ όλες στην απεργία – όλοι / όλες στο δρόμο
Απεργιακή συγκέντρωση των πρωτοβάθμιων σωματείων

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΜΑΧΗΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Στην Ελλάδα του «Εθνικού σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας – Ελλάδα 2.0», στην Ελλάδα των επιταγών λιτότητας του Ταμείου Ανάκαμψης «λεφτά υπάρχουν» μόνο στα ταμεία των επιχειρήσεων. Ο πληθωρισμός και η ακρίβεια στα βασικά αγαθά, στους λογαριασμούς και στα ενοίκια εξαϋλώνει του καθηλωμένους, εδώ και χρόνια, μισθούς στην μέση του μήνα. Η κυβέρνηση της ΝΔ αυξάνει κατά 70€! στον κατώτατο μισθό, κοροϊδεύει τους εργαζόμενους/ες με το υποτιθέμενο ξεπάγωμα των τριετών που αποδεικνύεται ψέμα και επικοινωνιακό τρικ. Ταυτόχρονα πριμοδοτεί τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, ενώ σημειώνουν ρεκόρ 15ετίας τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων.

Στην «Ελλάδα 2.0» των ιδιωτικοποιήσεων, «μπαζώνουν» το έγκλημα στα Τέμπη, προσβάλλουν τη μνήμη των νεκρών και την αξιοπρέπεια των θυμάτων που επιβίωσαν. Η κυβέρνηση της ΝΔ διαλύει και καταργεί το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης με τον πρόσφατο νόμο για τα Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Εμπορευματοποιεί πλήρως την Υγεία και νομοθετεί το νόμιμο- κρατικό φακελάκι και το «Όποιος πληρώνει – χειρουργείται». Στα απογευματινά χειρουργεία το κόστος θα κυμαίνεται από 200-2000 € !... την στιγμή που η λίστα αναμονής ξεπερνάει τα 10.000 άτομα διότι το 30% των χειρουργικών τραπεζιών δεν λειτουργεί λόγω της τεράστιας λόγω της υποστέλεχωσης των νοσοκομείων.

Η «Ελλάδα 2.0» μετρά 165 των εργατικά ατυχήματα δολοφονιών τον τελευταίο χρόνο, λόγω της τεράστιας εντατικοποίησης της εργασίας, των ατέλειωτων ωρών (που είναι πλέον και νόμιμη με το Νόμο Γεωργιάδη) και της πλήρους έλλειψης μέτρων ασφάλειας και προστασίας.

Η «Ελλάδα 2.0» γίνεται συνένοχη στα εγκλήματα εκτός συνόρων. Η χώρα μπλέκει ολοένα και περισσότερο στον πόλεμο στην Ουκρανία και στην σφαγή του Παλαιστινιακού λαού. Η κυβέρνηση της ΝΔ με την πλήρη συναίνεση της καθεστωτικής αντιπολίτευσης έχει πρωταγωνιστική συμμετοχή στα σχέδια του ΝΑΤΟ, συνεργάζεται με το κράτος δολοφόνο του

Ισραήλ, έχει εμπλοκή στον πόλεμο στην Ερυθρά Θάλασσα με την αποστολή της φρεγάτας ΥΔΡΑ και την ανάληψη της ηγεσίας του σχεδίου ΑΣΠΙΔΕΣ . Οι σειρήνες πολέμου ηχούν από τις Βρυξέλες, με την Ευρωπαϊκή Ένωση να αναπτύσσεται ταχύτατα σε μια Ένωση Πολέμου

Όμως δεν παίζουν χωρίς αντίπαλο! Παρότι τα μνημονιακά κόμματα (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά) και η ακροδεξιά έχουν διακριθεί στην συναίνεση στην αντιλαϊκή πολιτική, η οργή και η δυσαρέσκεια απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ διαρκώς μεγαλώνει. Η μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 28/2 , οι μεγάλες κινητοποιήσεις των φοιτητών ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ, τα μπλόκα των αγροτών, αλλά και μια σειρά κλαδικών αγώνων (τηλεφωνικά κέντρα, υγεία, εκπαίδευση κ.ά.), έσπασαν την εικόνα της παντοδυναμίας της κυβέρνησης.

Οι αγώνες αυτοί έδειξαν τις δυνατότητες για την συγκρότηση ενός μετώπου αντεπίθεσης, από το φοιτητικό κίνημα, τους αγωνιζομένους εργατικούς κλάδους και τα αγροτικά μπλόκα, που θα μπορούσε να συνδεθεί με ευρύτερους πολιτικούς στόχους και αιτήματα απέναντι στην κυβέρνηση και στην αντιλαϊκή πολιτική.

Ο εργοδοτικός -κυβερνητικός συνδικαλισμός που κυριαρχεί στις ομοσπονδίες και σε συνδικάτα, αποδείχτηκε για μια άλλη φορά προδοτικός και έβαλε εμπόδια στην ανάπτυξη των αγώνων. Η απόφαση της ΓΣΕΕ για απεργία στον Απρίλη ήταν απόφαση υπονόμευσης των κινητοποιήσεων του χειμώνα. Όμως και η απόφαση του Γενικού Συμβούλιου της ΑΔΕΔΥ να μην προκηρύξει απεργία μαζί με τον ιδιωτικό τομέα στις 17 Απρίλη αλλά… έναν μήνα αργότερα, εντάσσεται στο «γαϊτανάκι» απεργοσπασίας και κατακερματισμού των αγωνιστικών μετώπων που έχουν στήσει όλα τα τελευταία χρόνια οι υποταγμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο, με την κυβέρνηση της ΝΔ να είναι στρυμωγμένη πολιτικά, οι παρατάξεις των ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, με πρόσχημα την αντιπαράθεση μεταξύ τους και χωρίς διαφωνίες στο πολιτικό περιεχόμενο, υλοποιούν ένα σχέδιο που επιδιώκει να ακυρώσει τη δυνατότητα πανεργατικής απεργιακής απάντησης, παρέχοντας έτσι χείρα βοηθείας στην κυβέρνηση.
Γι’ αυτό καλούμε τους εργαζόμενους στο δημόσιο να απαντήσουν στην απεργοσπαστική στάση των δυνάμεων του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, με την οργάνωση από τα κάτω, σε Σωματεία και Ομοσπονδίες, για την συμμετοχή στην απεργία στις 17 Απρίλη.

Από την άλλη, το ΠΑΜΕ αποδείχθηκε απρόθυμο στην διαμόρφωση ενός σχεδίου πραγματικής

κλιμάκωσης και ενοποίησης των αγώνων. Την περίοδο της έξαρσης του φοιτητικού και εκπαιδευτικού κινήματος ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ, όπως και στον αγώνα στην υγεία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, δεν επιδίωξε την άμεση πανεργατική κλιμάκωση με την ενεργή συμμετοχή όλου του εργατικού κινήματος. Η απεργία στις 28 Φλεβάρη δεν είχε ούτε προηγούμενο απεργιακό σταθμό, ούτε συνέχεια και κλιμάκωση. Από την άλλη, το διεκδικητικό περιεχόμενο που προβάλει δεν σηματοδοτεί τη σύγκρουση για την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης – ΕΕ – Κεφαλαίου. Η θέση του για τον κατώτατο μισθό δηλαδή τα 900 ευρώ, είναι πιο χαμηλά ακόμα και από αυτά που ζητά η ΓΣΕΕ, ενώ δεν εκφράζει ούτε στο ελάχιστο τις ανάγκες των εργαζόμενων.

Να πάει αλλιώς!

Τώρα, χρειάζεται συντονισμός και ενοποίηση των αγώνων και δυνάμεων του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος ώστε να ενταχθούν οι απεργιακές μάχες της 17ης Απρίλη και της 1ης Μάη σε ένα μαχητικό σχέδιο αντεπίθεσης των εργατικών-λαϊκών συμφερόντων και της πολιτικής αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση και την πολιτική της φτώχειας, της ακρίβειας, του πολέμου, των ιδιωτικοποιήσεων και της καταστολής των αγώνων. Είναι επιτακτική η ανάγκη συγκρότησης ενός ανεξάρτητου κέντρου μάχης του εργατικού κινήματος.
Την απάντηση στην αντεργατική πολιτική τους μπορεί να δώσει μόνο το δυνάμωμα του κινήματος, για να ανατραπεί η δολοφονική πολιτική του κεφαλαίου και η κυβέρνηση που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας.

Απαιτούμε:

- Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με ριζικές αυξήσεις στους μισθούς που να καλύπτουν όλες τις μνημονιακές περικοπές, την ακρίβεια και την αύξηση των φόρων. Για να ζούμε αξιοπρεπώς από μία και μόνο δουλειά. Κατώτατος μισθός 1.200 € καθαρά. Να καταργηθεί το καθεστώτος του κατώτατου μισθού που ορίζεται από την κυβέρνηση. Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και κατάργηση όλου του μνημονιακού νομοθετικού πλαισίου. Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού και σύνταξης. Ξεπάγωμα των τριετιών και των κλιμακίων χωρίς προϋποθέσεις και αναδρομικά από το 2012.
- Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης. Πλαφόν στις τιμές. Μείωση των φόρων. Δραστικά μέτρα κατά της ακρίβειας.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους/ες. Κανονικές προσλήψεις με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου. 6ωρο – 5νθήμερο – 30ωρο. Επίδομα ανεργίας χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με τον βασικό μισθό.

- Να πληρώσουν οι πραγματικοί ένοχοι για το έγκλημα στα Τέμπη. Να ξηλωθεί η ιδιωτικοποίηση και να περάσει στο δημόσιο ο σιδηρόδρομος χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο.
- Δημόσια δωρεάν Υγεία, Συγκοινωνίες, Υποδομές. Να περάσουν στο δημόσιο χωρίς αποζημίωση οι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Λειτουργία τους για τις λαϊκές ανάγκες, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο. Όχι στα χρηματιστήρια ενέργειας και τροφίμων. Ρεύμα, πετρέλαιο, βενζίνη, φυσικό αέριο, τρόφιμα, νερό φτηνά και προσιτά για το λαό.
- Να καταργηθεί ο νόμος για την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων! Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση με όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα στο πτυχίο. Όχι στην επιχειρηματική εκπαίδευση.
- Κατάργηση των νόμων Χατζηδάκη, Γεωργιάδη και Αχτσιόγλου. Όχι σε σωματεία κρατική καρικατούρα. Απειθαρχία στο ΓΕΜΗΣΟΕ, στις ηλεκτρονικές εκλογές και στις αντιαπεργιακές διατάξεις.
- Δημόσιο πρόγραμμα λαϊκής κατοικίας. Κατάργηση πλειστηριασμών και κατασχέσεων σε βάρος λαϊκών στρωμάτων. Να καταργηθεί το airbnd και η χρυσή βίζα, διατίμηση και έλεγχος στις αυξήσεις των ενοικίων.
- Απεμπλοκή της χώρας από τους πολέμους σε Ουκρανία, Παλαιστίνη, Μ. Ανατολή. Κλείσιμο των βάσεων. Έξοδος από το ΝΑΤΟ. Λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για τα εξοπλιστικά προγράμματα.
- Ανυπακοή και ανατροπή του πλαισίου της μεταμνημονιακής επιτροπείας της ΕΕ και του χρέους, των βαθιά αντιδραστικών, αντιλαϊκών προϋποθέσεων και προαπαιτούμενων του «Ταμείου Ανάκαμψης» και του ΕΣΠΑ. Παύση πληρωμών του χρέους – μη αναγνώριση και διαγραφή του. Ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ του κεφαλαίου, του ρατσισμού, του φασισμού και του πολέμου.